

§ 190. Клятвопрестжленіе-то.

Клятвопрестжленіе-то е отъ самы-тъ тяжкы грѣхове: а) че чрѣзь него ся прави оскрѣбленіе Богу. Зачто-то най-свято-то имя Божіе ся уопгрѣбѣва за скриваніе-то гнуснѣ-тъ лжка, коя-то ся произноси предъ лице-то на дающій клятвѣ-тъ на Самаго всесвятаго и правосѣднаго Бога. Св. Іоанъ Лѣтвичникъ говори:» клятвопрестж-« пленіе-то е отричаніе-то отъ Бога» (сл. 12 2). Чрѣзь несправедливо-то свидѣтельство подъ клятвѣ-тъ прави ся ужасно злодѣянне противъ челоувѣческо-то общество; зачто-то ся уничтожава самый-тъ послѣднѣй способъ за узнаніе истиннѣ-тъ, за съхраненіе правдѣ-тъ на челоувѣчество-то и за възстановленіе врѣменно-то челоувѣческо благосостояніе; спорѣдъ че клятва-та е послѣднѣй-тъ способъ, да ся открыва истинна-та, да ся възстановява и утврѣждава правда-та.

в) Несправедливо-то свидѣтельство може да служи въ освѣжденіе невинный и въ оправданіе виновный. Слѣдовательно въ распрограниченіе зло-то, грѣха и неправдѣ-тъ.

Когато, по думы-тъ на Св. Писаніе, *не ще очисти* (оправдае) *Господь пріемлющаго имя-то Му всуе* (Исх. 20 7) сир. напраздно, легкомысленно, безъ нуждѣ: то что трѣбѣ да ожидава тоя, кой-то бы уопгрѣбилъ име-то Божіе неблаговременно и святотатетственно ся кълне предъ Бога, за да бы покрылъ съ Неговѣ-тъ святосѣ свои-тъ пороцы и свои-тъ невѣрносѣ? Той ще бѣде наказанъ грозно. *Погубиши вся глаголющія лжу* (Псал. 5. 6). Цримѣръ-тъ на Анавія и Сапфирѣ (Дѣян. 5 3—10) и на другы показва че лжка-та предъ лице-то Божіе, лжка-та на клятвопрестжленіе-то привлича грозны-тъ и внезапны удары на наказанія-та Божіи.

§ 191 в) Помятіе-то на обѣты-тъ.

Обѣтъ-тъ, както и клятва-та, е дѣйствиє на Богопочитаніе-то. Пророкъ Исаія говори: *и сотворятъ жертви и дары, и обѣщаютъ обѣты Господеву, и воздадутъ* (гл. 19. 21). Обѣтъ-тъ е даденно-то Богу, обмысленно какво да было обѣщаніе на добро дѣйствиє или даръ, зависящы-тъ отъ собствених-тъ ни волѣх. Обѣтъ-тъ е *обѣщаніе-то* съ кое-то обязавать свои-тъ съвѣсть. Съ това обѣтъ-тъ ся отличава отъ просто-то намѣреніе и отъ твердѣ-тъ рѣшимосѣ. Той е обѣщаніе-то обмыслено, сир. обѣщаніе-то направено съ съгласіе-то, съ избора на свободѣ-тъ; то изыскува съвършено зрѣлый-тъ разсѣдокъ, основателно-то сѣжденіе и съгласіе-то на волѣх-тъ. Обѣтъ-тъ е обѣщаніе *даденно-то Богу*. И той принадлежи Богу (Ис. 75. 12). Нѣ и обѣщанія-та или обѣты-тъ, даваемы на Пресвятѣхъ Богородицѣхъ и на Святцы-тъ, сѣ обѣты Богу, дивному во Святыхъ своихъ. Обѣтъ-тъ е обѣщаніе-то *на добро дѣйствиє* или *даръ*: затова необходимо е предмѣтъ-тъ на обѣта всякога да бы былъ добръ и святъ; а вѣнчко, кое-то е противно на заповѣди-тъ и съвѣты-тъ Евангелскы, не трѣбѣ да става прѣдмѣтъ на обѣтъ.

§ 192. Различни-тъ видове на обѣты-тъ.

Обѣты-тъ ся раздѣлять различно: а) на обѣты личны и вещественны. Личны обѣты ся называвать тогава, когато нѣкой ся обязавая съ обѣтъ относительно на свое-то лице и на собствениы-тъ ся